

Божие то СЛОВО

ГОДИНА XIX, БРОЙ 3 (200) • 2011 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Исус възкръсна

Положен в гроб, издялан в скалата с огромен камък за врата отпред, получи Ти, Исусе, вместо отплата за словото, що сееше навред.

Дори и след смъртта Ти беше силен, опазван денонощно от стражи, но от Отца Твой Ти бе окрилян, немощни бяха твоите вражи.

По волята на Бога Ти възкръсна за страх и ужас на врага. Възнесе се и седна вдясно до трона вечен на Бога Отца.

И тръгна вред мълвата за Исуса, за чудото невиждано в света, сред своите явяваше се мигом и поучаваше ги с мъдрите слова.

Евдокия Янакиева,
гр. Ахтопол

Защо плачеш? Кого търсиш?

Мнозина днес поставят на изпитание християнските ценности и морал. Научни колективи, фило-

странно, нито случайно. Откакто съществува човечеството, то се стреми да достигне до висини, които да

Весел и благословен
Великден!

софски течения и „ню ейдж“ културата се опитват да изградят ерата на хуманизма, издигайки в култ човека. Чрез филми, предавания и реклами се прокламира тотален егоизъм. Култа към егото наднича от билбордовете, намига ни от рекламите в метрото, натрапва се от текстовете на поп-музиката. „Ти си най-важния“, ни казват те. „Ти ни вдъхновяваш. Ти и само ти определяш посоката на живота си.“ Някои хора толкова вярват на тези послания, че започват да си мислят, че могат да заповядат на водопадите да текат нагоре.

Това, което се случва, не е

го приближат до Бога. Докато едни се приближават към Бога, други направо искат да заемат мястото Му. Те искат да станат бог. Когато засеняващият ангел Луцифер се възгордява в сърцето си, той всъщност прави точно това – предоставя на собственото си Аз място, което не му принадлежи. Малко след това, в Едемската градина уловката, поднесена от змията към Ева е точно тази: „... ще ви се отворят очите и ще бъдете като Бога.“ (Бит. 3:4)

О, да! Точно това ни казват и днес: „Обърни се навътре към себе си и ще откриеш победител. Вярвай

прод. на стр. 2 ➤

↪ продължава от стр. 1
в себе си! Ти можеш!...” И хората започват да си вярват. Започват, както обичаме да казваме, „да се взимат на сериозно”. Толкова сериозно, че курсовете по медитация и самоусъвършенстване завършват в кабинетите на психотерапевтите. Депресии, емоционални срывове и дори самоубийства стават ежедневие в речника на съвременния човек. Сега, когато техническите и научни постижения толкова улесняват ежедневието ни, че би трябвало да сме най-щастливи от всички, живели преди нас на земята, се получава точно обратното – разводите се увеличават, психиатриите се пълнят, а в сърцата ни царува смразяваща самота.

И тогава започваме да обвиняваме Бога. Обвиняваме Го за разбитото си семейство, за невротичния началник и за разклатеното си здраве. Обвиняваме Го за природните бедствия и за гладуващите хора. Същият Бог, Когото до вчера сме игнорирали и отхвърляли. Същият, на Когото дължим живота си, но никога не сме призовали в искрена молитва. Който „има право” да изпълнява желанията ни, но няма право да променя живота ни. Обвиняваме като деца, които бързо изстрелват въпросите си и после запушват ушите си и тичат, за да не чуят отговорите. Лутаме се, крием се, избягваме да говорим за Него, но дълбоко в сърцето си Го търсим. Всеки човек изпитва нужда да потърси Бога и рано или късно ще се озове пред Него – очи в очи!

В Евангелието има две категории хора, търсеци Бога. Тези две категории хора Го търсят и днес, както преди две хилядолетия. Нека да прочетем заедно кои са те.

„И тъй, Юда като взе една чета войници и служители от главните свещеници и фарисеите, дойде там с фенери, факли и оръжия. А Исус като знаеше всичко, което щеше да Го сполети, излезе и им рече: Кого търсите? Отговориха Му: Исуса Назарянина. Исус им каза: Аз съм. С тях стоеше и Юда, който Го предаваше. И когато им каза: Аз съм, те се дръпнаха назад и паднаха на земята. Пак ги попита: Кого търси-

те? А те рекоха: Исуса Назарянина. Исус отговори: Рекох ви, че съм Аз; прочее, ако Мене търсите оставете тия да си отидат.”

(Ев. от Йоан 18:3-8)

„А Мария стоеше до гроба отвън и плачеше; и така, като плачеше надникна в гроба, и вижда два ангела в бели дрехи седнали там гдето

заканват по пътя, сипят ругатни и един-друго се окуражават за безмилостна саморазправа. Те са запалените атеисти, фанатизираните фундаменталисти и самовлюбените анархисти. Това са хората, които мислят, че с вида и поведението си ще сплашат Бога (или като минимум християните). Вместо уплашен

*Семейство Борислава и Владимир Владимирови с техните деца
– Мишел, Мони и Йоанна*

бе лежало Исусовото тяло, един откъм главата, и един откъм нозете. И те й казват: Жено, защо плачеш? Казва им: Защото дигнали Господа мой, и не знам где са Го положили. Като рече това, тя се обърна назад и видя Исуса, че стои, но не позна, че беше Исус. Казва й Исус: Жено, защо плачеш? Кого търсиш? Тя, като мислеше, че е градинарят, казва Му: Господине, ако ти си го изнесъл, кажи ми где си Го положил, и аз ще Го дигна. Казва й Исус: Марийо! Тя се обърна и Му рече на еврейски: Равуни! което значи, Учителю!”

(Ев. от Йоан 20:11-16)

В Гетсиманската градина дойде предателят Юда Искариотски, заедно с чета от стражи, въоръжени с факли, ножове и сопи (виж Марк 14:43). Те имаха една жертва, единствена цел – Исуса Назарянина. Настървени, настърхнали от омраза и желание за зрелища те дойдоха цяла армия. Армията на хората, които днес идват да линчуват Бога не намалява. Озлобени, опиянени от мисълта за саморазправа те се

и треперещ провинциален учител, те обаче срещат изправената осанка на Един, Който пръв задава въпроси: „Кого търсите?” И на тяхното описание, Той смело заявява: „Аз съм!”

Тогава, в един миг, целият им кураж, цялата им мъжественост се изпарява и те се намират на земята. Повече от хиляда години преди тази нощ, друг човек пада по очи в присъствието на Този, Който каза: АЗ СЪМ! Човекът се казваше Мойсей, а срещата му с Бога промени историята на цял един поробен народ.

В Гетсиманската градина също имаше среща, имаше и промяна на историята – на цялата човешка история. Тези хора дойдоха да сплашат един човек, а се озоваха на земята сплашени от отговора. Те дойдоха да накажат Исуса, а не знаеха, че Той, от същия този момент, започва да наказва греха, докато накрая го прикове на кръста.

От битката на човека с Бога или на дявола с Бога може да има само

един победител. Познайте кой?

„Тоя, който е изобличил Всемогъщият, ще ли се бори с Него? Тоя, който се препира с Бога, нека отговори на всичко това.”

(Йов 40:2)

Какво да кажем за втората среща. Срещата на Мария Магдалина с Господа. Тя не идва със сопа. Не е одързостена, напротив много е притеснена...чак до сълзи. Тя идва при Исуса не за да Го накаже, а за да Го помаже. Идва не като при разбойник, а като при покойник.

И днес идват хора при Бога, съзнавайки безнадеждното положение, в което се намират. Някои си мислят, че и Господ е в безизходица и отиват при Него да си поплачат заедно. Там, обаче ги чака изненада. Както и в Гетсиманската градина, така и пред гроба в градината Исус е приготвил изненада. Изненада, която кара Мария да

хълца не от страх, а от радост; която я кара да падне не по гръб, като стражите, а на коленете пред възкръсналия Господ.

Забелязвате ли скъпи приятели? И в двете срещи с Господа хората не остават прави. Те се покланят на Бога, къде принудително, къде доброволно.

Нещата не са се променили много от тогава и до днес. Библията ни казва:

„Затова и Бог го превъзвиси, и Му подари името, което е над всяко друго име; така щото в Исусовото име да се поклони всяко коляно от небесните и земните и подземните същества.” (Фил. 2:9-10)

Рано или късно, доброволно или „доброзорно” това ще се случи. Защо да не е по-рано и защо да не е доброволно? Победителят над смъртта стои пред теб. На Него се покланя всичко живо и неживо;

всичко видимо и невидимо.

Ако желаеш можеш да се молиш с тази молитва:

„Отче, идвам да се покланя пред Теб в името на Твоя Единороден Син Исус Христос. Моля Те да ми простиш всеки грях, всеки бунт и непокорство и да ме направиш ново създание. Само ти можеш, Господи. Аз не разчитам на собствените си сили, нито на собствените си заслуги, а на Исуса – на Неговите сили и на Неговите заслуги. Моля Те да ме избавиш от властта на тъмнината и да ме приемеш в царството на светлината и Твоята свършена любов. Приемам жертвата на Исус на кръста и вярвам, че Той възкръсна от мъртвите, за да ми дари живот. Амин.”

Христос Возкресе!

П-р Владимир Владимиров

ГОСПОДНАТА МОЛИТВА

Господната молитва **“Отче наш”** е първата и главна молитва, която всеки християнин трябва да знае. Тя е едно съкратено евангелие, в което са поместени всички основни догматически и нравствени положения на нашата вяра.

От четиримата евангелисти само Матей и Лука ни предават Господната молитва **“Отче наш”**. Лука ни разказва, че Господ Исус изрекъл тази молитва в началото на Своята обществена дейност, вероятно на Планината на блаженствата или пък намиращ се край бреговете на Генисаретското езеро.

Коя е била причината, поради която Господ Исус е дал тази молитва? Тази, че един от учениците Му се обърнал към Него с трогателната молба: **“Господи, научи ни да се молим!”** Тогава Той им казал молитвата **“Отче наш”**.

Първата дума от Господната молитва – **“Отче”** или **“Татко”** – една дълбока и най-хубава молитва. Тя ни разкрива истината, че Бог за нас е Баща. С това име Го наричат

П-р Димитър и Дора Митеви

ангелите в своите дивни песнопения; с това име най-любезно Го зовеше и Неговият възлюбен Син Исус Христос, докато беше тук на земята; с това име Го наричат птичките в изкусните си трели, с това име Го нарича цялата необятна Вселена.

Бог е Отец, защото е Първопричината на всичко видимо и невидимо. Ако Неговите уста не бяха изрекли словото: **“Да бъде!”** (Бит. 1:3), днес нищо от онова, което така мно-

го радва очите ни и вълнува умовете ни, нямаше да съществува.

Наричайки Бога **“Отец”** или **“Баща”**, ние си припомняме Неговите благодейния и милости към нас.

Ние си припомняме как **Той ни опрости греховете**, като ни уми в драгоценната кръв на Исуса Христа. О, велика и дивна Божия любов! Небесният Отец наистина **“не е постъпил с нас според греховете ни, нито е въздал нам според беззако-**

нието ни. Защото колкото е високо небето от земята, толкова е голяма милостта Му към ония, които Му се боят. Колкото отстои изток от запад, толкова е отдалечил от нас престъпленията ни?" (Пс. 103:10-12).

Наричайки Бога със името "Татко", ние си припомняме нашето **богоосиновяване**, извършено чрез изкупителната жертва на Исуса Христа. Там, на кръста на Голгота, Бог чрез Христа прогласи мир на всички блудни синове и дъщери. На кръста Бог чрез Христа прегърна цялото човечество, връщайки го отново в наследнически права.

Сега ние седим на трапезата на Божието примирение, но не като слуги, а като синове Божии; "и не сме приели дух на робство, но дух на осиновение, чрез който и викаме: "Авва Отче!" Размишлявайки за това чудно богоосиновение, ап. Йоан възторжено възкликва: "Вижте, каква любов е дал нам Отец, да се наречем Божии чада, а такива и сме!" (I Йоан 3:1). Сега сме Божии чада, "и ако сме чада, то сме и наследници, наследници на Бога, а сънаследници с Христа." (Римл. 8:15-17).

Наричайки Бога с името "Отче", ние си припомняме **надаряването ни със Святия Дух**. Тоя чуден небесен Утешител, чрез Който ние се управляваме като Божии синове. (Римл. 8:13-14). Този Святы Дух "свидетелства заедно с нашия дух, че сме Божии чада." (Римл. 8:16). Този Святы Дух ни помага в нашата немощ, "понеже не знаем да се молим, както трябва, но Самият Дух ходатайства в нашите неизговорими стенания... и ходатайства за светиите по Божията воля." (Римл. 8:26,27).

Бог е наш Баща още, **защото ежедневно промишлява за нашите земни нужди**. Както земен баща жали своите деца и се грижи за тяхната прехрана и за тяхното облекло, така и Бог Отец "прави слънцето Си да изгрява на злите и на добрите, и дава дъжд на праведни и на неправедни." (Мат. 5:45).

Той снабдява всяка наша нужда според Своето богатство в слава в Христа Исуса. В Него живеем, движим се и съществуваме.

П-р Д. Митев

Възкресението е велик ден!

Възкресението на Христос дава уверението на всеки, който искрено вярва, че има живот вечен. И няма да дойде на съд, но е преминал от смърт в живот.

Възкресението на Христа е триумф над смъртта и осия безсмър-

ставайки съобразуван със смъртта Му, дано всякак достигна възкресението на мъртвите." (Фил. 3:7-11)

Това е главната цел на всеки, който вярва. В края да се увенчае с безсмъртие. Затова и Възкресението Христово е велик ден.

Еп. Милчо и Ани Тотев на служение, 2009 г.

тие. Ако вярваме, че Исус умря и възкръсна така ще привиде във възкресението тези, които вярват в Него.

Апостол Павел изяснява, как би могло да стане това. Като човек се отрече от света и неговите похоти и приемем Христа като личен Спасител.

„Но това, което беше за мене придобивка, като загуба го счетох за Христа. А още всичко считам като загуба заради това превъзходно нещо познаването на моя Господ Христос Исус, за Когото изгубих всичко и считам всичко за измет, само Христа да придобия, и да се намеря в Него, без да имам за своя правда оная, която е от Закона, но оная, която е чрез вяра в Христа, тоест, правдата, която е от Бога въз основа на вяра, за да позная Него, силата на Неговото възкресение, и обещанието в Неговите страдания,

„Понеже, както чрез човека дойде смъртта, така чрез човека дойде възкресението на мъртвите. Защото, както в Адама всички умираха, така и в Христа всички ще оживеят. Но всеки на своя ред: Христос първия плод, после, при пришествието на Христа, тия, които са Негови; Тогава ще бъде краят, когато ще предаде царството на Бога и Отца, след като унищожи всяко началство и всяка власт и сила. Защото Той трябва да царува, докато положи всички врагове под нозете Си. И смъртта, най-последен враг, и тя ще бъде унищожена." (I Кор.15:21-26)

По тази причина всеки, който е осветен от тази истина трябва да се старае да живее чисто и угодно на Бога. И да се покорява на Христа приемайки Го като Господ и Спасител.

Христос Възкресе!

Епископ Милчо Тотев

„И тъй остават тия трите – вяра, надежда и любов. Но най-голяма от тях е любовта.“

Любовта не може да се опише с думи, тя се преживява. И аз я преживях с моя съпруг епископ Милчо Тотев. Закрияна и обичана. Винаги заедно в национално и международно служение (Русия, Сибир, Украйна, Германия, Швеция, Швейцария, Франция, САЩ, Англия ...), в трудности, победи и чудеса.

Може ли да не ми липсва толкова много след една година?

И ако има утеха, то е, че Господ ни даде дни, за да видим двете си деца Емануил и Борислава задомени. И ни дари с още един син Влади и още една дъщеря Силвана и три внучета – Михаела, Симеон, Йоанна. И най-голямата ни радост беше, че всички са вярващи и служат на Бога. Продължаваме неговото дело, следваме примера му. За мен той остава любящия съпруг, всеотдаен генерал на Господа. Може би се питате как имам сили да продължа напред, да се усмихвам и смея, да окуражавам хората, да съм полезна в работата си? Отговорът е прост – обичта, подкрепата и молитвите на „големите“ и „малките“ ми деца, на братята и сестрите. И непоколебимата вяра, че пак ще бъдем заедно завинаги, защото любовта е вечна, както нашия Господ, Който ни дари с вечен живот.

Ани Тотева

Една година

откакто еп. Милчо Тотев смени своето гражданство

Дядо беше невероятен човек. Намираще време за всеки и за всичко. Той постигна много в живота си. Построи две църкви – в гр. Баня и в ж.к. Люлин, София, в които много хора прославят Господа и до днес. Създаде връзки с много хора по света. Мен ме научи да карам колело. Водеше понякога мен и брат ми да ни черпи в сладкарница, тайно без баба да знае.

През ваканцията отивахме в различни градове и ни угаждаше винаги. Той много ни обичаше. Винаги когато се разхождахме с него, раздавахме вестника „Божие слово“ на хората по улицата, на продавачите в магазина и на всички, които познаваме.

Дядо беше обичан човек. Нямаше как хората да не го обикнат, защото той им даваше съвети и учеше да следват Божиите пътища. Затова

Еп. М. Тотев и Ани с първородната им внучка Михаела, 1999 г.

днес много хора тъгуват за него, но всички знаем, че той е при Бог!

Мишел, 12 год.

* * *

Дядо беше най-добрият дядо. Той беше страхотен епископ. И много хора го познаваха. Беше духовен човек. Наистина беше страхотен. Много ми е мъчно! Той ме научи на много неща. Най-добрият дядо на света е дядо Милчо! Да знаете. Ясно.

Мони, 10 год.

* * *

Дядо Милчо беше много добър. Когато бяхме в парка, винаги ми купуваше сладолед. Вечер обичах да отивам на гости на баба и дядо, който често казваше: „Това детенце ми носи радост!“ Обичахме двамата да ядем краставичка със сол и сиренце.

Йоанна, 7 год.

Един живот отдаден на Бога!

Епископ Майкъл Рийд, един от участниците в специалното богослужение по ръкополагането в епископство на Милчо Тотев в Англия през 2000 г.

Спомням си...

Брат Милчо много обичаше да онагледява Словото. Толерираше и театъра и музикъла. Само че артистите все се натискаха да играят Исус, пък отрицателните роли оставяха за мене.

Спомням си, че веднъж отидохме да придружим Буба на изпит в Ботевград. Докато я чакахме, отидохме на богослужение в църквата с пастор брат Петьо. Брат Милчо щеше да говори за фарисея и бирника (Лк. 18:9-14) и поиска да изиграем двамата сценка – „естествено“ и аз трябваше да играя фарисея. Не исках пак да съм лошия и си разменихме ролите. Пък той, бирника, се играе само с жестове. Но не се размина само с това. Проповедта бе повторена и в нашата църква. Този път си разменихме ролите и пак стана интересно.

На мисия във Франция

Върхът беше в сибирския град Алдан, където почти цялата група участваше в разиграването на „Добрия самарянин“ (Лк. 10:30-37) на улицата! Брат Милчо питаше минавачите: „Кой е вашият ближнен?“, а те не знаеха какво да отговорят. Един ден ни гледаха цял клас ученици заедно с учителката си. „Кой е вашият ближнен – съученикът, родителите, учителката?“ Но те клатеха глави и казваха „Не“. Нямаха ближни. Ходеха в тъмнина без Божието Слово...

А на вас, читатели – кой е вашият ближнен?

Харизан Харизанов

Църковен живот

П-р Вл. и Б. Владимирови Ви канят на Богослужения в църквата (зад Билла) – вторник и петък от 18:30 ч., неделя от 11 ч.

На 2 април се проведе в църква „Дом на радост“ в Люлин, ден на милосърдието „Добрия самарянин“.

Екип от 20 човека подготви с голяма любов: торбички с трайни хранителни продукти; торбички с препарати за почистване; сандвичи, еклери от сестра Перса; разпределяне на дрехи, донесени от братя и сестри от църквата.

Събраха се 80 човека, които бяха поканени от хора от църквата. Пастор Владимир откри празника с молитва. Пяхме, след което обядвахме с храна, приготвена от хора от църквата. Бог направи така, че всичко стигна.

Благодарни сме за времето, прекарано заедно. Вярваме, че Бог ни предизвиква за повече добри дела, да достигнем до нуждаещите се.

Соб. инф.

Духовно новорождение чрез вяра в Исус Христос

“Между фарисеите имаше един човек на име Никодим, юдейски първенец. Той дойде при Исус през нощта и Му каза: Учителю, знаем, че си учител, дошъл от Бога, защото никой не може да върши тези знамения, които Ти вършиш, ако Бог не е с него.” (Йоан 3:1-20)

Никодим беше зрял човек, фарисей, човек обучен в Закона и високопоставен в обществото. Той дойде при Исус през нощта. Защо? Може би се срамуваше, страхуваше от мнението на обществото, да не би да бъде свързан с Христос?

Ти срамуваш ли се от Христос; срамуваш ли се, че си християнин; хората около теб знаят ли, че си вярващ или се притесняваш да споделиш това с най-близките си; с колегите си; със съучениците си; човекът до теб знае ли, че вярваш в Исус Христос и, че ходиш на църква? Исус каза: “Защото, ако се срамува някой от Мене и от думите Ми, то и Човешкият Син ще се срамува от него, когато дойде в Своята слава, и в сла-

вата на Отец и на Своите ангели.” (Лука 9)

Ако не се родиш отново, не можеш да влезеш в Божието царство.

Никодим призна, че Исус беше учител, дошъл от Бога, защото никой не може да върши знаменията, които вършеше Христос, ако Бог не беше с него. Интересна е реакцията на Христос след тези думи на Никодим. Той не каза: “Е, най-после някой да забележи, че не съм обикновен човек и да признае, че съм Божий пратеник!” Исус измести фокуса от себе си върху смисъла на своята земна мисия. Той видя един търсещ човек и използва благоприятния момент да му свидетелства за Божието царство.

“Исус в отговор му каза: Истина, истина ти казвам, ако се не роди някой отново, не може да види Божието царство. Никодим Му казва: Как може стар човек да се роди? Може ли втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди? Исус отговори: Истина, истина ти казвам, ако се не

роди някой от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство.”

Но всъщност какво означава да се роди някой отново, или да се роди някой от вода и Дух? С тези думи Христос беше привлякнал вниманието на Никодим и му разкри същността на Божия спасителен план за човека. «Роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух. Не се чуди, че ти казах: Трябва да се родите отново. Вятърът духа, накъдето иска и чуваш шума му; но не знаеш откъде идва и накъде отива; така е с всеки, който се е родил от Духа.»

Може би и ти си задаваш същия въпрос, както Никодим: “Как мога се родя отново? Как мога да се родя духовно?”

Христос ни дава отговор в това, което каза на Никодим: “Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот.”

П-р Емануил Тотев
(със съкращения)

Цветница – тържественото влизане на Исус в Ерусалим

Някога, много отдавна, римляните не управлявали Израил, а евреите имали свой, еврейски цар. В старите книги било написано, че след като страната бъде завоювана от неприятелите, израилтяните няма да имат вече свой цар. Много години ще бъдат управлявани от неприятелите, но после ще дойде още един еврейски цар, последният, и той ще влезе в Йерусалим, възседнал осле, така, както еврейските царе винаги са влизали в този град.

Иисус знаел, че ще стане Цар. Но не обикновен цар, който живее в красив дворец, а небесен Цар. Той често разказвал това на хората, но малко били ония, които Му вярвали. Дори учениците Му не Го разбирали и мислели, че техният Учител ще стане земен цар.

Като напуснал селото, където живеел Лазар, Исус, заедно с учениците Си, тръгнал за Йерусалим. След няколко дни в града щяло да

започне празнуването на Пасха. Минавали покрай едно село и Исус казал на учениците Си: „Идете в селото и Ми доведете младо осле, което никои досега не е яхал!”

Иисусовите ученици и хората, които вървели с Него, много се зарадвали. „Най-после то ще се случи! Исус ще влезе в Йерусалим, качен на осле, като еврейски цар!”

Учениците на Исуса довели едно младо осле, свалили плащовете си и почитателно ги сложили върху гърба на животното.

Хората, които вървели с Исуса, накръшили клони и цветя и ги сложили на земята пред ослето. „И тия, които вървяха отпред, и тия, които идеха изподире, викаха: Осанна! Благословен, Който иде в Господното име! Благословено грядущето царство на баща ни, Давида (което иде в Господното име); Осанна във висините!”

Преди да влезе в града, Исус се спрял на Елеонската планина. Оттук се виждал целият Йерусалим. Като го зърнал, Исус заплакал. Той плачел за хората, които не искали истински да повярват в Него. Той жалел и за красивия град Йерусалим, който щял да бъде разрушен от римляните.

Ала в този празничен ден, всички били щастливи.

ЗАПОВЯДАЙТЕ

6 - 8 МАЙ

гост говорители:

п-р Джими П. Г. Симон

Македония

евангелизатор

Шон Петер Мърфи Дания

Мартин Фрохолдт Дания

домакини : Църква „Дом на радост“

пастор Владимир Владимиров

Църква „Нов ден“

пастор Емануил Тотев

„ИСУС Е ТУК ОТНОВО“

КОНФЕРЕНЦИЯ

ИСУС Е ТУК ОТНОВО

Адрес : София , Люлин 8, ул. „Гоце Делчев“
метро спирка Люлин зад магазин „БИЛА“

МОЛИТВЕНА

ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

02/ 9973307, 9973207

Абонаменти за 2011 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН №-106

Абонаментът

за една година е **3,60 лв.**,
за полугодие **1,80 лв.**,
за тримесечие **0,90 лв.**

1320 София Банкя
ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от вол-
ни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, 1320 Банкя
ул. „Цар Борис“ 18
IBAN: BG82RZBVB9155
1000675428